

1 febrer 1954.

Dr. Jaume Vicens i Vives
Barcelona.

Distingit Sr. i amic: haurà rebut a la Facultat una lletra sol·licitant el nomenament de representant a la Comissió executiva del Congrés de 1955, Comissió que serà completa només amb el representant alludit i els altres demanats a Saragossa (Institución Fernando el Católico) i a València (escrit a Dualde), juntament amb el també demanat a L'Institut d'Estudis Catalans.

La part de Comissió mallorquina ha quedat formada, en la reunió convocada a la Diputació, en la forma següent: President, el de la Corporació, que ha delegat en el Ponent de Cultura, diputat Sr. Joan Taix; Secretari General, el que suscriu; i vocals: Elvir Sans (que dugué personalment tot quant es feu amb ocasió del frustrat Congrés de 1931), Joan Mir ^{Marcó} (per l'Estudi General), Joan Muntaner (per l'Arqueològica), Alvar Santamaña (Professor de l'Institut), i Jaume Salvà Riera (Corresponent de la R.A. de la Història).

Tenc por que aquesta Secretaria General no em vengui molt ampla ... i necessitaré l'ajuda i el bon consell de tots. Entre les moltes ... coses a decidir amb certa urgència, la més urgent em sembla enllestir la Convocatòria i llençar-la als quatre vents. Per això i per guanyar temps, els enviaré un projecte o borrador perquè hi fassin totes les observacions i correccions que trobin. I en tenir tots els noms acoplats i completa la Comissió executiva podríem convocar una reunió plenària i parlar de les seccions, ponències oficials, delegacions, etc. Probablement ens haurem vist abans a Barcelona, a on hauré d'anar el vinent marc.

Una cosa és potser urgent també, i és la qüestió de Madrid. ¿S'ha de nomenar un representant en la Comissió o establir-hi una Delegació? M'agradaria tenir la seva opinió abans d'escriure a ningú. Jo pensava fer-ho a M. Ballesteros, que, apart de tot, sempre se'ns ha interessat per les coses de Mallorca.

A qui he escrit avui mateix és al meu Director General, Sintes Obrador, per la seva condició i per la de menorquí, que ens pot ajudar econòmicament, esper; i li plantejava la conveniència d'obtenir la oficialitat del Congrés, que ell ens pot també facilitar.

Escriuré probablement avui mateix a Soldevila i a Aramon, recolzant la petició oficial feta al President de l'I.E.C.
¿S'ha de fer alguna cosa respecte de la Comissió permanent dels Congressos que quedà establerta en el de Saragossa? Perdoni a la bestreta tantes preguntes. Espera les seves noves i queda des d'ara amb més devoció a son manar, affm. s.s.

q. e. s. m.

Joan Mir